

משנה - יבמות

פרק י - משנה א

האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה, מת בעלה, ונסת, ואחר כך בא בעלה, תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה. ואין לה כתובה **ג** ולא פרות **ד** ולא מזונות **ה** ולא בלאות, לא על זה ולא על זה. אם נטלה מזה ומזה, תחזיר **ו**. והולד ממזר מזה ומזה. ולא זה וזה **ז** מטמאין לה, ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה, ולא בהפרת נדריה. היתה בת ישראל, נפסלה מן הכהנה, ובת לוי מן המעשר, ובת כהן מן התרומה. ואין יורשים של זה ויורשים של זה יורשים את כתבתה. ואם מתו, אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מיבמין. רבי יוסי אומר **טו**, כתבתה על נכסי בעלה הראשון. רבי אלעזר אומר, הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה, ובהפרת נדריה. ורבי שמעון אומר, ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה, ואין הולד ממנו ממזר. ואם נסת שלא ברשות, מתרת לחזר לו:

פרק י - משנה ב

נסת על פי בית דין, תצא, ופטורה מן הקרבן. לא נסת על פי בית דין, תצא, וחיבת בקרבן. יפה כח בית דין, שפוטרה מן הקרבן. הורוה בית דין לנשא, והלכה וקלקלה **יח**, חיבת בקרבן, שלא התירוה אלא לנשא: